

وحي سويوت بلكه جزو و الت الكي في نيت لاني
 عطفت بروحي لا زلايلت زبراي تا كين في نيت
 بترام و نيت جانف شمادت ست تمام الكي لدر روت
 نسبت گردن ت المني به نبر ك و عظمت حق سبحانه و
 منت به و حي كيت بعين ك جابل منه و شود ملكه محبت
 و عنایت حق ست منت به حنی عزیت تمام بعين كيكو
 از نزد حق بگويد نهش حجه كه كره و ما يلق حق عز اول ان
 هو ال او حي عزيت القوي الصديق و حق ان نيت
 م كمرات و حيا بالبر احسنه و طلقه را بمن رب العالمين
 كم را در موضع استقام و خبر استقال كينده و اين موضع خبر
 و از بر طاعت خيزه و خذ و فاست القدر كلام جان ك
 كم من انيس اي كينده انهم او كم من لا زنته ابرات ابر كرك
 و خالص حن و صبا مفسويت بمفعوليه ابرات و نيت
 بهار البس متعلق ابرات و كرسه كرون ت و لا و را
 قال ابرات بعين ك ست مبرعا يكت بر اول اسر و عطف
 عطف

عطف
 عطفت بر امرت جمله فعليه رجه عليه بر كينده
 جنون از جنون كمر واقع شده و ال عطفت بر كينده
 و اجمال در كرت از جنون منصفه او بنا شده بكنده
 بر شمشاد در اسلافه بي ملكي عاين جان شوي در نيت
 صلا كيه عطف كينده و عطا ازان بر نيت بهاي اوده بانده
 اين نيت منصفه من لفظ ابر به بعين حيا بكنده ابر نيت
 علم الاطلاق رهاي و اذن آرا مشقوت بمفعوليه
 جامع بر مره رقيه معلولت با طلقه و رقيه رقيه را نيت
 هم بر كرون نيز غالا نينده و صافه رقيه بسو كينده
 و كم جنون را نونيد و نواند بود و ابراد بوسيت مبر ك
 بقور طبعه كره و مراد ابرت مبري باشد هم بقور طبعه
 حنا كينده نكوه و اول ان است المبر سب ما زمان بود
 رحمت اخبرت مكي كينده و كم جار را با كينده رقيه
 نفعه بسيار بود ابر كينه او جانف من جنون الوار نيت
 جنون ازان بي س من لفظ من مقول كينده نيت
 عطف